

Motion till riksdagen
2006/07: MJ228

av **Jörgen Johansson och Åke Sandström (c)**

Eftersök av trafikskadat vilt

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om behovet av att vidareutveckla regelverket för eftersök av trafikskadat vilt.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att finansieringen av eftersök av trafikskadat vilt, till fullo, ska bekostas av allmänna medel.¹

Fel! Okänt namn på

¹ Yrkande 2 hänvisat till TU.

Motivering

Årligen inträffar mer än 33 000 kollisioner med större vilt i trafiken både inom och utanför tätorter. Det innebär att varannan rapporterad trafikolycka i landet är en viltolycka och i vissa län så mycket som 75 %. Kostnaderna för viltolyckor beräknas uppgå till närmare 1,0 miljard kronor. Problemen med viltolyckor är stora. Av de kollisioner som sker utgör drygt 5 700 s.k eftersöksolyckor. I dessa har jägarkåren nyttjats i 90 procent av eftersöken. Dessa olyckor innefattar s.k. ”statligt vilt” medan resterande del består av rådjur, vildsvin, mufflonfår där eftersök inte initieras. Gruppen som omfattas av eftersök bör därför utökas av humanitära skäl till att även omfatta dessa arter. Dessa arter omfattas dessutom sedan ett antal år av anmälningsskyldigheten i samband med viltolycka enligt 40 § jaktförordningen. Reglerna innebär således idag att trafikanten är skyldig att dels märka ut olycksplatsen och dels till polismyndigheten anmäla sammanstötning med vildsvin, rådjur eller mufflonfår. Därefter finns ingen skyldighet för polisen att vidta ytterligare åtgärder för dessa arter och än mindre någon möjlighet att ersätta eftersöksjägare i dessa sammanhang. Av de här arterna har just vildsvinet en markant utveckling och kan förutspås utgöra ett allt vanligt förekommande vilt vid kollisioner i framtiden.

Enligt 40 a § jaktförordningen får frilevande vilt avlivas om det är så skadat eller i sådan belägenhet att det av djurskyddsskäl snarast bör avlivas. Högsta prioritet har således getts när det gäller att snabbast möjligt förkorta skadade djurs lidande.

Regeringen har beslutat att Rikspolisstyrelsen är ansvarig myndighet för viltolycksverksamheten. Frågor som kvarstår att lösa är dock hur det framtida ersättningssystemet ska utformas samtidigt som regelverket för viltolycksarbetet reformeras för att skapa ökad tydlighet. Nuvarande författning, avseende eftersök vid viltolyckor, är synnerligen svårtillgänglig. Ambitionen bör därför vara att i jaktlagstiftningen skilja ut viltolycksreglerna och skapa ett särskilt avsnitt (särskilda paragrafer) för viltolycksituation som formellt sett inte är att betrakta som jakt. I det sammanhanget måste det också klarläggas att, och under vilka förutsättningar, eftersöksjägare som arbetar på uppdrag av polismyndigheten har rätt att beträda den mark som eftersöket påkallar. Allt för att skapa klara och goda förutsättningar för ett effektivt eftersöksarbete och därmed minimera vilda djurs lidande i samband med viltolycka. Detta bör ges regeringen till känna.

Finansieringen av eftersök är ännu inte löst. Propåer har dock framförts att kostnaden ska belasta Viltvårdsfonden. Enligt vår uppfattning är dessa pengar jägarkårens resurser för just viltvård samtidigt som det måste betraktas som både ologiskt och oskäligt att jägarna ska ersätta ”sig själva” för en från hela samhällets sida mycket angelägen verksamhet. Jägarnas insatser i detta avseende innebär dessutom ett mycket stort mått av ideella insatser vilket medför stora besparingar för samhället. Det bör därför vara självskrivet att viltolycksverksamheten ska bestridas med allmänna medel och att ersättningen till

Fel! Okänt namn på

dem som arbetar med eftersöksverksamheten även fortsättningsvis ska administreras av polismyndigheten. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 25 oktober 2006

Jörgen Johansson (c)

Åke Sandström (c)